

Рибалка з сопілкою

Езоп

Жив собі колись молодий рибалка. І, всім на диво, чудово грав на сопілку. Хто його почує — не зрушить з місця, доки не дослухає. А хлопець візьме, бува, з собою сопілку в море та й виводить при місяці прегарні наспіви.

— То ти рибалка чи музика? — часто питали його.

— І рибалка, і музика,— відповідав той.— Хіба одне одному вадить?

Якось уранці взяв рибалка сіть і сопілку та й поплив до високої скелі, що одна-однісінька стриміла з води далеко від берега. Довго сидів на голому камінні, милуючись нескінченним танком хвиль. І сяйнула нараз йому думка.

— Ну ж бо заграю: може, риба заслухається, може, заворожить зі моя сопілка, і вийде вона з моря на камінь?! Тоді мені тільки я діла, що позбирати її в кошик; не треба буде морочитися з сіттю!

Та й ну одна за одною награвати найкращих пісень.

Час збігав, але жодна риби́на чомусь і носа з води не висунула.

Бачить рибалка — нічого не виходить. Поклав сопілку, взяв сіть і закинув. А як почав витягати — одразу відчув: там повно риби. Повибирав, і бідолашна риба заби́лася на березі.

— Еге,— каже хлопець,— коли я тобі грав, то ти не танцювала. Тепер танцюй, не танцюй — я вже більш не гратиму!